

TRIBUNALENS DOM (åttonde avdelningen)

den 4 mars 2010*

I mål T-410/06,

Foshan City Nanhai Golden Step Industrial Co. Ltd, Lishui (Kina), företrätt av
I. MacVay, solicitor, R. Thompson, QC, och K. Beal, barrister,

sökande,

mot

Europeiska unionens råd, företrätt av J.-P. Hix, i egenskap av ombud, biträdd av
advokaten G. Berrisch,

svarande,

* Rättegångsspråk: engelska.

med stöd av

Europeiska kommissionen, företrädd av H. van Vliet och T. Scharf, båda i egenskap av ombud,

och

Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC), Bryssel (Belgien), inledningsvis företrädd av advokaterna P. Vlaemminck, G. Zonnekeyn och S. Verhulst, därefter av advokaterna P. Vlaemminck och A. Hubert,

intervenienter,

angående en talan om delvis ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 1472/2006 av den 5 oktober 2006 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Folkrepubliken Kina och Socialistiska republiken Vietnam och om slutgiltigt uttag av den preliminära antidumpningstull som införts på sådan import (EUT L 275, s. 1), i den mån som den avser sökanden,

meddelar

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen),

sammansatt av ordföranden E. Martins Ribeiro, samt domarna S. Papasavvas (referent) och A. Dittrich,

justitiesekreterare: handläggaren C. Kantza,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 20 februari 2009,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

- ¹ I artikel 1.1 och 1.2 i rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 56, 1996, s. 1), i dess ändrade lydelse (nedan kallad grundförordningen), föreskrivs följande:

”1. En antidumpningstull får tillämpas på alla dumpade produkter vilkas övergång till fri omsättning inom gemenskapen vållar skada.

2. En produkt skall anses vara dumpad om exportpriset till gemenskapen är lägre än det jämförbara pris som en likadan produkt betingar vid normal handel i exportlandet.”

- ² Vad gäller fastställande av dumpning föreskriver artikel 2 i grundförordningen de bestämmelser som ska tillämpas vid en jämförelse mellan normalvärdet för den aktuella produkten och exportpriset. Enligt punkt 12 i samma bestämmelse

utgörs dumpningsmarginalen av det belopp med vilket normalvärdet överstiger exportpriset.

- 3 Artikel 2.1 första och andra styckena samt artikel 2.3 och 2.6 i grundförordningen har följande lydelse:

”1. Normalvärdet skall vanligtvis grundas på de priser som oberoende kunder i exportlandet har betalat eller skall betala vid normal handel.

Om exportören i exportlandet inte tillverkar eller säljer den likadana produkten får dock normalvärdet fastställas på grundval av andra försäljares eller producenters priser.

...

3. Om försäljning av den likadana produkten vid normal handel inte förekommer eller är otillräcklig, eller om försäljningen på grund av den särskilda marknadssituationen inte möjliggör någon riktig jämförelse, skall normalvärdet för den likadana produkten beräknas på grundval av produktionskostnaden i ursprungslandet jämte ett skäligt belopp för att täcka försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst, eller på grundval av exportpriserna vid försäljning vid normal handel till ett lämpligt tredje land, förutsatt att dessa priser är representativa.

...

6. Beloppen för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst skall baseras på faktiska uppgifter om exportörens eller producentens tillverkning och försäljning av den likadana produkten vid normal handel. När sådana belopp inte kan fastställas på denna grundval, kan beloppen fastställas på grundval av

- a) det vägda genomsnittet för de faktiska belopp som har fastställts för andra exportörer eller producenter som är föremål för undersökning avseende produktion och försäljning av den likadana produkten på hemmamarknaden i ursprungslandet,
- b) den berörda exportörens eller producentens faktiska kostnader för produktion och försäljning av produkter vid normal handel inom samma generella produktkategori på hemmamarknaden i ursprungslandet,
- c) någon annan rimlig metod, under förutsättning att det fastställda tillägget för vinst inte överstiger den vinst som andra exportörer eller producenter normalt får vid försäljning av produkter inom samma generella produktkategori på hemmamarknaden i ursprungslandet.”

- 4 I artikel 2.7 b i grundförordningen föreskrivs, vad gäller villkoren för beviljande av status som företag som verkar i en marknadsekonomi (nedan kallad marknadsekonomisk status), följande:

”I fråga om antidumpningsundersökningar rörande import från ... Folkrepubliken Kina ... skall normalvärdet bestämmas i enlighet med punkterna 1–6, om det på grundval av korrekt underbyggda ansökningar från en eller flera tillverkare som omfattas av undersökningen ... att marknadsekonomiska förhållanden råder för tillverkaren eller tillverkarna i samband med produktion och försäljning av den berörda likadana produkten. ...”

- 5 I artikel 2.8 och 2.9 första stycket i grundförordningen föreskrivs följande:

”8. Exportpriset skall vara det pris som faktiskt betalas eller skall betalas för produkten när den säljs på export från exportlandet till gemenskapen.

9. I de fall då det inte finns något exportpris ... får [det] konstrueras på grundval av det pris till vilket de importerade produkterna första gången säljs vidare till en oberoende köpare eller, om produkterna inte säljs vidare till en oberoende köpare eller inte säljs vidare i samma skick som de importerats, på någon annan skälig grund.”

- 6 Vad gäller fastställande av skada föreskrivs följande i artikel 3.2, 3.3 och 3.6 i grundförordningen:

”2. Fastställande av skada skall grundas på faktiska bevis och skall inbegripa en objektiv granskning av såväl a) den dumpade importens omfattning och inverkan på priserna på gemenskapsmarknaden för likadana produkter, som b) denna imports inverkan på gemenskapsindustrin.

3. Med avseende på den dumpade importens omfattning skall det övervägas huruvida en betydande ökning av dumpad import ägt rum antingen i absoluta tal eller i förhållande till produktion eller konsumtion i gemenskapen. Vad avser den dumpade importens inverkan på priserna skall det övervägas huruvida de dumpade importprodukterna sålts till betydligt lägre pris än priset för den likadana produkten framställd av gemenskapsindustrin, eller om denna import annars leder till att priserna sänks väsentligt eller till att väsentliga prisökningar som annars skulle ha ägt rum förhindras. Varken en enskild faktor eller flera av dessa faktorer behöver nödvändigtvis vara avgörande.

...

6. Av den relevanta bevisning som framläggs enligt punkt 2 skall det framgå att den dumpade importen vållar skada i den mening som avses i denna förordning. Detta innebär särskilt att det påvisas att den omfattning eller de prisnivåer som avses i punkt 3 ligger bakom den inverkan på gemenskapsindustrin som avses i punkt 5 och att denna inverkan är så omfattande att den kan betecknas som väsentlig.”

7 I artikel 9.4 sista meningen i grundförordningen föreskrivs att "[s]torleken på antidumpningstullen får inte överstiga den fastställda dumpningsmarginalen, men bör vara lägre än marginalen om en sådan lägre tull är tillräcklig för att undanröja den skada som vållats gemenskapsindustrin".

8 Artikel 20.1 20.2, 20.4 och 20.5 i grundförordningen har följande lydelse:

"1. De klagande, importörer, exportörer och deras intresseorganisationer, samt företrädare för exportlandet, får begära att uppgifter om de viktigaste omständigheter och överväganden som ligger till grund för införandet av provisoriska åtgärder lämnas ut. En sådan begäran skall göras skriftligen omedelbart efter det att de provisoriska åtgärderna har införts och uppgifterna skall därefter så snart som möjligt lämnas ut skriftligen.

2. De parter som avses i punkt 1 får begära att slutligen få ta del av de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka man avser att rekommendera att slutgiltiga åtgärder införs eller att en undersökning eller ett förfarande avslutas utan att åtgärder införs, varvid särskild hänsyn skall tas till utlämnandet av sådana omständigheter och överväganden som skiljer sig från dem som låg till grund för de provisoriska åtgärderna.

...

4. Ett slutligt utlämnande av uppgifter skall ske skriftligen. Det skall ske så snart som möjligt med beaktande av skyddet för konfidentiella uppgifter och normalt sett senast en månad innan ett slutgiltigt beslut fattas eller innan kommissionen lämnar förslag till slutliga åtgärder enligt artikel 9. Om kommissionen vid den tidpunkten inte kan utlämna vissa omständigheter eller överväganden skall dessa utlämnas så snart som möjligt. Utlämnande av uppgifter skall inte inverka på något beslut som

kommissionen eller rådet därefter kan komma att fatta, men om ett sådant beslut fattas på grundval av andra omständigheter eller överväganden skall dessa utlämnas snarast möjligt.

5. De uppgifter som lämnas efter ett slutligt utlämnande av uppgifter skall endast beaktas om de inkommer inom en period som i varje enskilt fall skall fastställas av kommissionen och som skall vara minst tio dagar med beaktande av hur brådskande ärendet är.”

Bakgrund till tvisten och den angripna förordningen

- 9 Sökanden, Foshan City Nanhai Golden Step Industrial Co. Ltd, är ett bolag som tillverkar skor i Kina.
- 10 Import av skor från Kina som ingår i vissa klasser i Kombinerade nomenklaturen omfattades tidigare av ett system med kvantitativa kvoter som upphörde att gälla den 1 januari 2005.
- 11 Efter det att Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (Europeiska konfederationen för skoindustrin, nedan kallad CEC) den 30 maj 2005 gett in ett klagomål, inledde Europeiska gemenskapernas kommission ett antidumpningsförfarande beträffande import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Kina och Vietnam. Inledandet av detta förfarande tillkännagavs i *Europeiska unionens officiella tidning* den 7 juli 2005 (EUT C 166, s. 14) (nedan kallat meddelandet om att förfarandet inletts).

- 12 Den 23 mars 2006 antog kommissionen förordning (EG) nr 553/2006 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Folkrepubliken Kina och Socialistiska republiken Vietnam (EUT L 98, s. 3) (nedan kallad förordningen om preliminär tull).
- 13 Enligt skäl 9 i förordningen om preliminär tull omfattade undersökningen av dumpning och skada perioden från och med den 1 april 2004 till och med den 31 mars 2005 (nedan kallad undersökningsperioden). Undersökningen av omständigheter av betydelse för bedömningen av skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2001 till och med den 31 mars 2005 (nedan kallad skadeundersökningsperioden).
- 14 Med hänsyn till att det var nödvändigt att fastställa ett normalvärde för de exporterande tillverkare i Kina och Vietnam som inte skulle komma att beviljas marknads-ekonomisk status, gjordes kontrollbesök i tre brasilianska företags lokaler i syfte att fastställa normalvärdet på grundval av uppgifter från ett jämförbart land, i detta fall Förbundsrepubliken Brasilien (skäl 8 i förordningen om preliminär tull).
- 15 Det framgår av skäl 57 i förordningen om preliminär tull att kommissionen, vid fastställande av dumpningen, tillämpade det stickprovsförfarande som föreskrivs i artikel 17 i grundförordningen. Kommissionen gjorde härvid ett urval som innefattade 13 kinesiska exporterande tillverkare, som stod för mer än 20 procent av exportvolymen från Kina till gemenskapen. I skäl 8 c i förordningen om preliminär tull anges att sökanden är det femte bolaget i förteckningen över kinesiska exporterande tillverkare som omfattas av urvalet.
- 16 Vad gäller exportpriset angav kommissionen, i skäl 130 i förordningen om preliminär tull, att i de fall där exportförsäljningen till gemenskapen ägde rum genom oberoende handelsföretag fastställdes denna, i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen, på grundval av priserna för den berörda produkten när den såldes av de berörda producenter till handelsföretagen för export (se punkt 4 ovan).

- 17 I skäl 131 i förordningen om preliminär tull anges att jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset gjordes på nivån fritt fabrik. För att jämförelsen skulle bli rättvis togs det i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen hänsyn i form av justeringar till olikheter som påverkade priserna och prisernas jämförbarhet (skäl 132 i förordningen om preliminär tull).
- 18 Vad gäller skadan undersökte kommissionen bland annat det prisunderskridande som importpriset innebar. Importpriserna cif vid gemenskapens gräns, efter tull, justerades upp med hänsyn till de kostnader som bärs av importörerna i gemenskapen, till exempel kostnader för design och materialval. Dessa importpriser jämfördes även med gemenskapsindustrins priser på nivån fritt fabrik i samma handelsled. Denna jämförelse gav för handen att prisunderskridandemarginalen uppgick till 12,8 procent för skor från Kina (skälen 167 och 168 i förordningen om preliminär tull).
- 19 Genom skrivelse av den 7 april 2006 sände kommissionen, med stöd av artikel 14.2 respektive artikel 20.1 i grundförordningen, sökanden en kopia av förordningen om preliminär tull och en handling med uppgifter om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för uttagandet av preliminär antidumpningstull. Kommissionen uppmanade sökanden att inkomma med eventuella synpunkter på dessa handlingar senast den 8 maj 2006.
- 20 Genom e-brev av den 27 april 2006 framförde sökanden klagomål avseende den bristfälliga informationen i den preliminära upplysningshandlingen. Sökandens klagomål avsåg i synnerhet uppgifterna avseende prisjusteringarna i samband med beräkningen av dumpningen och prisunderskridandet. Sökanden upprepade dessa invändningar i sina skriftliga yttranden av den 8 maj 2006.
- 21 Genom e-brev av den 16 maj 2006 påpekade sökanden bland annat att justeringen av dess exportpris med 15 procent för kostnader som avsåg forskning och utveckling var lägre än de faktiska kostnaderna, eftersom det inte hade tagits hänsyn till de

betydande kostnaderna och marginalerna för de handelsföretag genom vilka vissa kinesiska tillverkare befordrade sin tillverkning till den europeiska marknaden.

- 22 I enlighet med artikel 20.2–20.4 i grundförordningen sände kommissionen, genom skrivelse av den 7 juli 2006, sökanden en handling med slutliga upplysningar om de huvudsakliga omständigheter och överväganden som legat till grund för förslaget att ålägga slutgiltig antidumpningstull.
- 23 I avsnitt H i handlingen redogjorde kommissionen för sina överväganden avseende de slutliga antidumpningsåtgärder som skulle föreslås för Europeiska unionens råd. Vad gäller frågan om vilken typ av åtgärder som skulle användas angav kommissionen för det första att tillverkarnas åtaganden att inte sälja till ett pris som understiger den prisnivå som skulle ha undanröjt den väsentliga skada som gemenskapsindustrin vållats inte utgjorde ändamålsenliga åtgärder. Kommissionen angav för det andra att ett system med fördröjd tull skulle tillämpas (punkterna 278–291 i den slutliga upplysningshandlingen).
- 24 Vad gäller systemet med fördröjd tull påpekade kommissionen att importens omfattning hade vållat gemenskapsindustrin väsentlig skada från och med den 1 januari 2005, vilket är det datum då systemet med kvoter upphörde att gälla (se punkt 10 ovan). Under de tre första månaderna av år 2005, vilka ingick i undersökningsperioden (se punkt 13 ovan), genomgick nämligen gemenskapsindustrin den proportionerligt sett största nedgången under skadeundersökningsperioden med avseende på flera ekonomiska indikatorer, såsom lönsamhet, försäljningspris, marknadsandelar, försäljning, sysselsättning och produktion. Mot denna bakgrund beaktade kommissionen särskilt det kvantitativa inslaget i dumpningen när den fastställde om skada förelåg. Kommissionen ansåg att endast import som översteg en viss volym kunde vålla skada, och att det följaktligen inte var nödvändigt att införa åtgärder i form av en värdetull för att återupprätta rättvisa konkurrensförhållanden. Därmed skulle antidumpningstullar endast tillämpas på kvantiteter som översteg en viss årlig volym. I förevarande fall skulle ett sådant system med fördröjd tull vara ändamålsenligt för att undanröja skada

i den mån det togs hänsyn till verkningarna av systemet med kvoter och det gjordes en avvägning mellan de berörda parternas intressen. Antidumpningstullarna skulle således tillämpas på import från Kina av fler än 140 miljoner par skor per år. Denna volym motsvarade kommissionens uppskattning av importen från Kina för år 2005 med beaktande av importvolymen för år 2004 (punkterna 285–287 och 291 i den slutliga upplysningshandlingen).

- 25 Kommissionen föreslog därför att en slutgiltig antidumpningstull, som motsvarade nivån för undanröjande av skada, skulle införas på import från Kina av fler än 140 miljoner par skor per år. Denna nivå fastställdes till nivån för målprisunderskridandemarginalen, det vill säga till 23 procent (punkt 293 i den slutliga upplysningshandlingen).
- 26 Genom skrivelse av den 10 juli 2006 kompletterade kommissionen den slutliga upplysningshandlingen med överväganden avseende sökandens situation, beviljande av marknadsekonomisk status, beräkning av normalvärdet och skadan. Kommissionen angav att den vid beräkningen av normalvärdet använde sig av uppgifter i sökandens bokföring för att fastställa tillverkningskostnaden. Vid fastställande av beloppen för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinsten använde sig kommissionen emellertid av uppgifter som härrörde från två andra kinesiska företag som bedrivit representativ inhemsk försäljning, och som hade åtnjutit marknadsekonomisk status i nyligen genomförda undersökningar. Av beräkningen framgår att dumpningsmarginalen uppgick till 9,7 procent.
- 27 Vad beträffar beräkningen av skada gäller följande. I skrivelsen av den 10 juli 2006 angav kommissionen att den, i syfte att fastställa priserna cif vid gemenskapens gräns och följaktligen prisunderskridandemarginalen, inte kunde ta hänsyn till vinsten för det handelsföretag som hade befordrat sökandens produkter till den gemensamma marknaden, eftersom detta företag inte hade medverkat i undersökningen. Det var inte heller nödvändigt att ta denna vinst i beaktande, eftersom kommissionen hade justerat ner det normalvärde som hade fastställts på grundval av uppgifter från Brasilien, i syfte att dra av de kostnader som handelsföretaget haft (till exempel för

marknadsföring, forskning och utveckling). Kommissionen uppmanade sökanden att inkomma med sina synpunkter senast den 18 juli 2006.

28 Sökanden inkom med sina synpunkter bland annat genom skrivelse av den 18 juli 2006. Sökanden bestred såväl det sätt som normalvärdet hade konstruerats på som fastställandet av importpriserna cif vid gemenskapens gräns, vilka enligt sökanden borde höjas med den vinst som det handelsföretag som befordrat sin tillverkning till den gemensamma marknaden haft. Sökanden anförde även klagomål mot att kommissionen varken hade underrättat den om de sifferuppgifter som låg till grund för beräkningen av försäljnings- och administrationskostnaderna, andra allmänna kostnader samt vinsten, eller inom vilka sektorer de företag som uppgifterna härrörde från var verksamma.

29 Genom skrivelse av den 28 juli 2006 överlämnade kommissionen en handling med kompletterande slutliga upplysningar till sökanden. Enligt de två första styckena i handlingen syftade densamma till att underrätta berörda parter om en ändring av utformningen av den slutgiltiga antidumpningstull som skulle komma att föreslås. Kommissionens generaldirektorat (GD) för handel hade tagit del av yttranden, som inkommit från vissa berörda parter, beträffande den fördröjda tull som inledningsvis hade föreslagits (se punkterna 23–25 ovan). Till följd av denna handling övergav kommissionen tanken på ett sådant system. Kommissionen påpekade att enligt detta nya tillvägagångssätt ägde den verkligt skadliga importökningen rum under år 2004 och fram till slutet av undersökningsperioden. Kommissionen påpekade vidare att år 2005 var det första år då import av skor från Kina inte längre omfattades av ett system med kvoter. Kommissionen fastställde dessutom en importvolym som inte var skadlig på grundval av import från Kina och Vietnam under år 2003, vilken uppgick till 109 miljoner par skor per år. I enlighet med detta nya tillvägagångssätt skulle den ekonomiska påverkan av nämnda volym beaktas när nivån för undanröjande av skada fastställdes. Nivån för undanröjande av skada sänktes således för att ta hänsyn till importvolymer som inte var skadliga. Vidare tillämpades de slutgiltiga antidumpningstullarna från och med det första importerade året. Enligt denna metod, bestående av fyra steg som redogörs för i handlingen har kommissionen, på grundval av den så kallade

regeln om lägsta tull, infört en slutgiltig antidumpningstull för import från Kina, som motsvarar den nivå som är nödvändig för att undanröja skada, vilken i det aktuella fallet uppgår till 16,5 procent. Vad gäller import av de skor som sökanden tillverkar föreslog emellertid kommissionen, alltså i enlighet med regeln om lägsta tull, att en tull om 9,7 procent skulle införas, vilket motsvarar sökandens dumpningsmarginal.

30 I syfte att formalisera det nya förslaget bifogade kommissionen till skrivelsen av den 28 juli 2006 de punkter som skulle införas under det nya avsnittet H i den slutliga upplysningshandlingen, och som skulle ersätta punkterna i motsvarande avsnitt i sistnämnda dokument (se punkt 23 ovan). Kommissionen framhöll, i punkterna 278 och 279 som skulle införas i det nya avsnittet H i den slutliga upplysningshandlingen, att det endast var import som översteg en viss volym innan det att systemet med kvoter upphörde att gälla som kunde vålla väsentlig skada, även om det, när nivån för undanröjande av skada fastställdes på grundval av resultaten från undersökningsperioden, skulle beaktas att vissa importerade kvantiteter inte hade vållat skada. De kvantiteter som inte vållade väsentlig skada skulle följaktligen beaktas vid fastställande av nivån för undanröjande av skada. I punkt 280 i samma handling redogjorde kommissionen för den metod som tillämpades.

31 Sökanden lämnade sina synpunkter på handlingen med kompletterande slutliga upplysningar genom e-brev av den 2 augusti 2006. Sökanden påpekade emellertid att varken den angivna fristen eller de uppgifter som kommissionen hade tillhandahållit i detta hänseende var tillräckliga.

32 Genom skrivelse av den 22 augusti 2006 underrättade kommissionen sökanden om att de företag som uppgifterna avseende försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinsten härrörde från, var verksamma inom sektorn för kemiska produkter och tekniksektorn. I skrivelsen angav kommissionen att trots skillnaden mellan dessa sektorer var de uppgifter som användes "rimliga" och "jämförbara med den typ av kostnader som [sökanden] haft".

- 33 Den 5 oktober 2006 antog rådet förordning (EG) nr 1472/2006 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Folkrepubliken Kina och Socialistiska republiken Vietnam och om slutgiltigt uttag av den preliminära antidumpningstull som införts på sådan import (EUT L 275, s. 1) (nedan kallad den angripna förordningen). Genom den angripna förordningen införde rådet en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa skodon med överdelar av läder eller konstläder, med undantag av sportskor, skodon som är tillverkade med hjälp av särskild teknik, tofflor och andra inneskor samt skodon med tåhåttförstärkning, som har ursprung i Kina och som klassificeras enligt ett antal olika nummer i Kombinerade nomenklaturen (artikel 1 i den angripna förordningen). Enligt artikel 3 i den angripna förordningen skulle densamma tillämpas i två år.
- 34 I skälen 71 och 72 i den angripna förordningen anges att sökanden, som ingick i det urval av kinesiska tillverkare som omfattades av undersökningen, hade beviljats marknadsekonomisk status. Sökanden hade inte beviljats denna status i det skede då förordningen om preliminär tull var i kraft, eftersom sökanden inte kunde bestämma sin försäljningsvolym utan betydande statlig inblandning. Sökanden hade emellertid därefter inkommit med bevisning till styrkande av att så inte var fallet.
- 35 I skäl 98 i den angripna förordningen anges att beräkningen av normalvärdet för sökandens del bör göras på grundval av uppgifter om dess inhemska försäljning och tillverkningskostnader. I skäl 99 i den angripna förordningen anges emellertid att då sökanden inte haft någon försäljning på den kinesiska inhemska marknaden under undersökningsperioden, har normalvärdet inte kunnat fastställas på grundval av dess inhemska priser, i enlighet med artikel 2.1 första stycket i grundförordningen. Eftersom det inte fanns någon annan exporterande tillverkare i Kina, som ingick i urvalet som hade beviljats marknadsekonomisk status, vilket innebar att artikel 2.1 andra stycket i grundförordningen inte kunde tillämpas, konstruerade institutionerna normalvärdet på grundval av sökandens tillverkningskostnader jämte ett skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader och en skälig vinstmarginal, i enlighet med artikel 2.3 i grundförordningen (skälen 100 och 101 i den angripna förordningen).

- 36 Med hänsyn till att sökanden inte hade haft någon inhemsk försäljning och att inga andra kinesiska tillverkare hade beviljats marknadsekonomisk status, fastställdes försäljnings- och administrationskostnaderna, andra allmänna kostnader samt vinsten på grundval av en rimlig metod, i enlighet med artikel 2.6 c i grundförordningen (se punkt 3 ovan). Kommissionen använde i detta syfte uppgifter från andra kinesiska exporterande tillverkare som hade beviljats marknadsekonomisk status inom ramen för andra undersökningar, och som hade haft inhemsk försäljning vid normal handel, i enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen (skälen 102 och 103 i den angripna förordningen).
- 37 Vad gäller exportpriset och jämförelsen med normalvärdet bekräftade rådet, i skälen 123 och 138 i den angripna förordningen, den bedömning som kommissionen gjort i skälen 128–133 i förordningen om preliminär tull (se punkterna 16 och 17 ovan).
- 38 I skäl 146 i den angripna förordningen fastställdes dumpningsmarginalen, uttryckt i procent av importpriset cif vid gemenskapens gräns, till 9,7 procent för sökandens del.
- 39 Vad gäller prisunderskridandet var rådet tvunget att sänka justeringen av importpriset (se punkt 18 ovan), bland annat på grund av att majoriteten av importörerna inte hade kunnat lägga fram bevisning till styrkande av att deras kostnader för forskning och utveckling uppgick till den nivå som antagits i det preliminära skedet. Rådet gjorde således en ny beräkning som gav för handen att prisunderskridandemarginalen uppgick till 13,5 procent för skor från Kina (skälen 180–182 i den angripna förordningen).
- 40 Vad beträffar den tullnivå som krävdes för att undanröja den skada som vållats av importen från Kina angavs följande. I skälen 296–301 i den angripna förordningen

återgav rådet punkterna 275–280 i det nya avsnittet H i den slutliga upplysningshandling som fogades till handlingen med kompletterande slutliga upplysningar, och anförde att det skulle tas hänsyn till de särskilda omständigheterna i det aktuella ärendet, bland annat till tillämpningen av systemet med kvoter fram till den 1 januari 2005. Systemet med kvoter förhindrade att gemenskapsindustrin vållades väsentlig skada, medan en importökning efter det att detta system upphörde att gälla hade haft en särskilt betydande skadevållande verkan. Rådet ansåg därmed att endast import som översteg en viss volym innan det att systemet med kvoter upphävdes, kunde anses vålla väsentlig skada. Den skadetröskel som fastställdes på grundval av resultaten under undersökningsperioden skulle följaktligen ta hänsyn till att vissa importvolymerna inte hade vållat väsentlig skada. Vid bedömningen utgick man från värdet av importvolymerna för år 2003, vilket ledde till en skadetröskel på 16,5 procent för import från Kina, i stället för den tröskel på 23 procent som enligt skäl 295 i den angripna förordningen skulle ha tillämpats om rådet inte hade tagit hänsyn till de särskilda omständigheterna i det aktuella ärendet.

- 41 Nivån för den slutgiltiga tullen fastställdes för sökanden, i enlighet med regeln om lägsta tull (se punkt 7 ovan), emellertid på grundval av sökandens dumpningsmarginal, som var lägre än den erforderliga tullnivån för undanröjande av skada. Följaktligen fastställdes den slutgiltiga antidumpingstullsats som skulle tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, till 9,7 procent för de skor som sökanden tillverkar (skälen 302, 323 och 324, samt artikel 1.3 i den angripna förordningen).

Förfarandet och parternas yrkanden

- 42 Sökanden väckte förevarande talan genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 21 december 2006.
- 43 Kommissionen ansökte om att få intervensera i förevarande mål till stöd för rådets yrkanden genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 2 april 2007.

- 44 CEC ansökte om att få intervensera i förevarande mål till stöd för rådets yrkanden genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 5 april 2007.
- 45 Kommissionens och CEC:s interventionsansökningar bifölls genom beslut av ordföranden på förstainstansrättens andra avdelning den 2 augusti 2007.
- 46 CEC inkom den 17 augusti 2007 med sin interventionsinlägga.
- 47 Med hänsyn till att sammansättningen av förstainstansrättens avdelningar hade ändrats, förordnades referenten att tjänstgöra på åttonde avdelningen. Förevarande mål tilldelades följaktligen den avdelningen.
- 48 Förstainstansrätten beslutade, på grundval av referentens rapport, att inleda det muntliga förfarandet. Som en åtgärd för processledning anmodades sökanden och rådet att skriftligen besvara två frågor.
- 49 Parterna efterkom förstainstansrättens processledningsåtgärder genom skrivelser som mottogs den 2 februari 2009.
- 50 Parterna utvecklade sin talan och svarade på förstainstansrättens frågor vid förhandlingen den 20 februari 2009.

51 Sökanden har yrkat att tribunalen ska

- ogiltigförklara den angripna förordningen i den del den berör sökanden, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

52 Rådet har yrkat att tribunalen ska

- avvisa alternativt ogilla talan, och
- förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

53 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska ogilla talan.

54 CEC har yrkat att tribunalen ska

- ogilla talan, och

- förplikta sökanden att ersätta kostnaderna för dess intervention.

Rättslig bedömning

55 Till stöd för sin talan har sökanden åberopat följande fyra grunder:

- Artikel 2.6 c i grundförordningen och rätten till försvar har åsidosatts vid beräkningen av dumpningsmarginalen.
- Artikel 3 i grundförordningen har åsidosatts och kommissionen har lämnat en bristande motivering.
- Rätten till försvar har åsidosatts och det är fråga om bristande motivering vad beträffar den typ av slutgiltig tull som ska tillämpas.
- Det har gjorts en felaktig rättstillämpning och en uppenbart felaktig bedömning angående skadan för gemenskapsindustrin.

Den första grunden: Åsidosättande av artikel 2.6 c i grundförordningen samt åsidosättande av rätten till försvar vid beräkningen av dumpningsmarginalen

Parternas argument

- 56 Sökanden har anfört att kommissionen gjorde en uppenbart felaktig bedömning och åsidosatte artikel 2 i grundförordningen, när den, i syfte att fastställa sökandens vinstmarginal, använde sig av vinstmarginaler härrörande från två kinesiska exportörer som var verksamma inom sektorer som är helt olika den sektor som sökanden är verksam inom.
- 57 Sökanden har härvid påpekat att den antidumpningstull om 9,7 procent som tillämpades på dess produkter hade fastställts på grundval av dess enskilda dumpningsmarginal enligt regeln om lägsta tull (se punkterna 7 och 41 ovan).
- 58 I förevarande mål bestämde kommissionen sökandens vinst på grundval av en genomsnittsvinst som hade fastställts vid två tidigare antidumpningsförfaranden avseende produkter i sektorn för kemiska produkter och tekniksektorn (se punkt 26 ovan). Det är emellertid uppenbart att skodon med överdelar av läder inte omfattas av samma generella kategori som kemiska produkter eller teknik. Rådet har inte bestridit detta. Kommissionen medgav i sin korrespondens att ovannämnda sektorer skiljer sig från skosektorn.
- 59 Institutionerna gjorde en uppenbart oriktig bedömning när de använde sig av vinstmarginalerna i de två ovannämnda sektorerna. De hade nämligen antingen kunnat använda sig av den vinstmarginal som sökanden hade på sin exportförsäljning (6,7 procent), målvinstmarginalen på 6 procent för gemenskapsindustrin, eller vinstmarginalen för åtminstone en annan tillverkare i urvalet som har försäljning i betydande omfattning på den kinesiska marknaden och som inte har beviljats

marknadsekonomisk status ”endast på grund av att det råder förvirring kring dess bolagsordning”. Kommissionen är skyldig att förklara på vilket sätt dess slutsatser avseende detta företags bolagsordning får till följd att företagets bokföringsuppgifter avseende dess vinst på den kinesiska marknaden inte kan anses vara tillförlitliga. Om tribunalen, inom ramen för talan som väckts av de tillverkare som inte ingick i urvalet, finner att kommissionen borde ha granskat deras ansökningar om marknads-ekonomisk status eller individuell behandling, hade institutionerna dessutom kunnat använda sig av deras vinstmarginal. Argumentet att institutionerna borde ha lagt större vikt vid den geografiska marknaden och följaktligen borde ha grundat sig på försäljning av olika produkter i Kina, i stället för att grunda sig på försäljning av liknande produkter utomlands, saknar för övrigt grund. Rådet har nämligen inte visat att det föreligger en väsentlig skillnad vad gäller vinstmarginalen beroende på produkternas destination. Institutionerna beaktade således inte alla relevanta omständigheter och de utvärderade inte heller handlingarna i ärendet med erforderlig omsorg i syfte att fastställa ett rimligt normalvärde.

- 60 Kommissionen åsidosatte även sökandens rätt till försvar, genom att underlåta att inom en rimlig tidsfrist underrätta om sin avsikt att använda sig av försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinstmarginalen för tillverkare verksamma inom andra sektorer än sökanden, och detta utan att tillräckligt motivera varför den avslagit sökandens förslag att tillämpa en rimlig metod. Det var först den 22 augusti 2006 som kommissionen underrättade sökanden om sitt val att använda uppgifter från företag inom sektorn för kemiska produkter och tekniksektorn. Detta skedde således efter utgången av fristen att inkomma med yttranden avseende handlingen med kompletterande slutliga upplysningar. Den omständigheten att kommissionen inte gett närmare upplysningar om de försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt den vinst som kommissionen grundat sin beräkning på, utgör, även oaktat att sökanden begärt att få ta del av dessa vid flera tillfällen, dessutom ett åsidosättande av sökandens rätt till försvar. Kommissionen gav således inte sökanden tillfälle att framföra sina synpunkter på huruvida de påstådda omständigheterna och förhållandena verkligen föreligger och är relevanta och rimliga, samt på den bevisning som enligt kommissionen styrker att det har förekommit dumpning och vållats skada. Kommissionen skulle ha kunnat förmedla denna bevisning utan att lämna ut namnen på de företag som överlämnat den till kommissionen. Kommissionen underrättade slutligen inte sökanden om att den var av uppfattningen att vinstmarginalerna på den inhemska försäljningen kunde skilja sig från vinstmarginalerna på exportförsäljningen, eftersom det var produkternas destination som enligt kommissionen var av avgörande betydelse i detta hänseende.

Kommissionen underrättade inte heller sökanden om den bevisning som enligt kommissionen styrker att det är fråga om en sådan skillnad.

61 Sökanden har gjort gällande att kommissionen endast undersökte 12 av de 152 ansökningar om beviljande av marknadsekonomisk status eller individuell behandling som lämnats in, vilket berövat sökanden möjligheten att ta del av de relevanta uppgifter som kan användas vid beräkningen av dess dumpningsmarginal.

62 Vad beträffar rådets andrahandsargument, som avser dumpningsmarginalen, har sökanden påpekat, för det fall att talan skulle vinna bifall såvitt avser denna grund (se punkt 75 nedan), att svarandeinstitutionen inte har ingett bevisning till styrkande av den föreslagna marginalen på 2,6 procent. Sökanden har emellertid förklarat att den är villig att ta ställning till vilken antidumpningstullsats som är befogad om rådet ger närmare upplysningar i detta hänseende.

63 Rådet, med stöd av kommissionen och CEC, har bestridit sökandens argument.

Tribunalens bedömning

— Huruvida artikel 2.6 c i grundförordningen har åsidosatts

64 Artikel 2.6 c i grundförordningen tillerkänner institutionerna ett stort utrymme för skönsmässig bedömning vid valet av den metod som ska tillämpas när de beräknar försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinstmarginaler inom ramen för beräkningen av det konstruerade normalvärdet.

- 65 Gemenskapsdomstolens prövning avser under dessa omständigheter en kontroll av att förfarandereglerne har iakttagits, att de omständigheter som lagts till grund för det ifrågasatta valet är materiellt riktiga, att bedömningen av dessa omständigheter inte är uppenbart oriktig och att maktmissbruk inte förekommit (domstolens dom av den 22 oktober 1991 i mål C-16/90, Nölle, REG 1991, s. I-5163, punkt 12, och av den 29 maj 1997 i mål C-26/96, Rotexchemie, REG 1997, s. I-2817, punkt 11, samt förstainstansrättens dom av den 13 juli 2006 i mål T-413/03, Shandong Reipu Biochemicals mot rådet, REG 2006, s. II-2243, punkt 62).
- 66 I artikel 2.6 c i grundförordningen föreskrivs dessutom att metoden ska vara rimlig. Gemenskapsdomstolen kan således slå fast att det gjorts en uppenbart oriktig bedömning med avseende på den metod som valts endast om metoden är orimlig. Den omständigheten att det finns andra rimliga metoder som skulle ha kunnat tillämpas, påverkar följaktligen inte lagenligheten av den metod som faktiskt valts, eftersom gemenskapsdomstolen inte kan ersätta institutionernas bedömning med sin egen bedömning i detta hänseende.
- 67 Det följer för övrigt av artikel 2.6 c i grundförordningen att när institutionerna tillämpar denna bestämmelse i syfte att beräkna en skälig vinstmarginal är de inte skyldiga att använda sig av uppgifter om produkter inom samma generella kategori, men de ska se till att den vinstmarginal som fastställts enligt en rimlig metod inte överstiger vinstmarginalen vid försäljning av produkter inom samma generella kategori.
- 68 Sökandens påstående att artikel 2.6 c i grundförordningen åsidosatts genom att uppgifter hänförliga till sektorn för kemiska produkter och tekniksektorn använts, eftersom produkterna inte tillhör samma generella kategori som skor, är således felaktigt.
- 69 Vad beträffar den metod som tillämpats gäller följande. Såsom rådet har gjort gällande valdes metoden med beaktande av att det är nödvändigt att fastställa vinstmarginalerna på den inre marknaden. Eftersom sökanden fått sin vinst genom exportförsäljning, och då de andra företagen i urvalet inte beviljades marknadsekonomisk status,

hade institutionerna emellertid fog för sin bedömning att uppgifterna om deras vinstmarginaler inte utgjorde en tillförlitlig beräkningsgrund. Institutionerna förfogade följaktligen inte över styrkta uppgifter om inhemsk försäljning av skor på marknadsekonomiska villkor i Kina. Institutionerna hade även fog för sin bedömning att den av sökanden föreslagna tillämpningen av en målvinstmarginal på 6 procent för gemenskapsindustrin på dess egen marknad, inte avspeglade de kinesiska tillverkarernas vinstmarginal på deras inhemska marknad. Institutionerna hade därmed även fog för att tillmäta produktens försäljningsställe större vikt vid bestämmandet av denna marginal.

70 Mot denna bakgrund ankom det på institutionerna att, med tillämpning av deras stora utrymme för skönsmässig bedömning och med hänsyn tagen till de tillförlitliga och kontrollerbara uppgifter som de kunde få tillgång till, utarbeta en metod med hjälp av vilken en skäligen vinstmarginal kunde beräknas.

71 Institutionerna kunde således anse, inom ramen för det utrymme för skönsmässig bedömning som de ges genom artikel 2.6 c i grundförordningen, att det var rimligare att använda sig av uppgifter om vinst som företag av liknande storlek som sökanden fått på den kinesiska marknaden – företag som varken haft särskilt höga försäljningskostnader eller allmänna kostnader och som också beviljats marknadsekonomisk status i nyligen genomförda undersökningar avseende andra produkter än skor, samt för vilka institutionerna förfogade över tillförlitliga uppgifter – än att använda sig av uppgifter om vinst på skoförsäljning på helt andra marknader. Sökanden har inte ingett bevisning till styrkande av att institutionerna gjorde en uppenbart felaktig bedömning genom detta övervägande. Den metod som tillämpades var dessutom, med hänsyn till att kommissionen inte hade tillgång till andra upplysningar, den mest lämpliga metod av dem som fanns att tillgå för att fastställa en skäligen vinstmarginal.

72 Vad beträffar sökandens förslag att använda uppgifter om gemenskapsindustrin gäller följande. Såsom rådet har gjort gällande är inte den gemensamma marknaden för skor jämförbar med den kinesiska marknaden. Den gemensamma marknaden har dessutom utsatts för snedvridning av konkurrensen till följd av dumpad import från Kina och Vietnam.

- 73 Vad beträffar argumentet att kommissionen inte tog hänsyn till de upplysningar som lämnats av de företag som inte ingick i urvalet, och vars ansökningar om marknads-ekonomisk status eller individuell behandling av denna anledning inte har prövats, kan inte godtas. Sökanden har nämligen inte uppgett på vilket sätt beslutet att inte pröva dessa ansökningar är rättsstridigt. Tribunalen slog dessutom i dag fast i sin dom i mål T-401/06, *Brosmann Footwear (HK) m.fl. mot rådet* (REU 2009, s. II-671, punkterna 83–105), att beslutet är förenligt med grundförordningen.
- 74 Även om det är riktigt att det av artikel 2.6 c i grundförordningen följer att det belopp som motsvarar den vinst som fastställs i enlighet med en annan rimlig metod inte får överstiga den vinst som normalt fås vid försäljning av produkter inom samma generella produktkategori på hemmamarknaden i ursprungslandet, ska denna bestämmelse inte tolkas så att institutionerna är förhindrade att fastställa en vinstmarginal om de inte har en tillförlitlig beräkningsgrund för vinstmarginalen vid försäljning av produkter inom samma generella kategori.
- 75 Det följer härav att talan inte kan bifallas såvitt avser denna del av den första grunden.

— Det påstådda åsidosättandet av rätten till försvar

- 76 Det ska inledningsvis påpekas att i bilaga II till skrivelsen av den 10 juli 2006 underrättade kommissionen sökanden om genomsnittsbeloppen för försäljnings- och administrationskostnaderna, andra allmänna kostnader samt vinstmarginalen, och tillade att dessa uppgifter härrörde från kinesiska företag som hade haft representativ inhemsk försäljning och som hade beviljats marknadsekonomisk status. I skrivelsen av den 22 augusti 2006 underrättade dessutom kommissionen sökanden om inom vilka sektorer som de företag från vilka upplysningarna om försäljnings- och administrationskostnaderna, andra allmänna kostnader samt vinstmarginalen var verksamma. I skrivelsen uppgav kommissionen även att användningen av dessa uppgifter var motiverad på grund av att de berörda företagen var av liknande storlek som sökanden, att de vare sig hade särskilt höga försäljningskostnader eller andra allmänna kostnader,

att de också hade beviljats marknadsekonomisk status vid nyligen genomförda undersökningar, att de hade fått liknande vinstmarginaler och att några uppgifter om den kinesiska industrins inhemska försäljning av skor inte fanns att tillgå i detta ärende.

- 77 Genom skrivelsen av den 22 augusti 2006 besvarade kommissionen följaktligen sökandens begäran om kompletterande upplysningar avseende sifferuppgifterna för de allmänna kostnaderna och vinstmarginalen. Sökanden kan inte i detta hänseende kritisera kommissionen för att ha underrättat den om inom vilka sektorer de företag som uppgifterna härrörde från var verksamma först efter utgången av fristen för att inkomma med yttranden avseende handlingen med kompletterande slutliga upplysningar. Det följer nämligen inte av artikel 20.5 i grundförordningen att kommissionen är skyldig att fastställa en tidsfrist om minst tio dagar inom vilken de berörda parterna ska lämna synpunkter på en skrivelse som kommissionen skickat som svar på parternas yttranden avseende de slutliga uppgifterna. Så hade endast varit fallet om skrivelsen av den 22 augusti 2006 hade innehållit ”viktiga... omständigheter och överväganden på grundval av vilka man avser att rekommendera att slutgiltiga åtgärder införs”, i den mening som avses i artikel 20.2 i grundförordningen.
- 78 De viktigaste omständigheterna och övervägandena på grundval av vilka kommissionen avsåg att rekommendera slutgiltiga åtgärder fick sökanden emellertid kännedom om genom den slutliga upplysningshandling och handlingen med kompletterande slutliga upplysningar. Skrivelsen av den 22 augusti 2006 innehåller däremot endast ytterligare förklaringar. Skrivelsen av den 22 augusti 2006 innehåller nämligen inte någon ändring eller ens någon mindre justering av kommissionens ståndpunkt.
- 79 Den omständigheten att sökanden i skrivelsen av den 18 juli 2006 påpekade att den vinstmarginal som kommissionen hade tillämpat för att fastställa normalvärdet var för hög med beaktande av de uppgifter som enligt sökanden var skäliga för skoindustrin, vittnar om att sökanden visste att de aktuella uppgifterna härrörde från andra sektorer än skosektorn.

- 80 Det följer dessutom av punkterna 68–74 ovan att kommissionen inte var skyldig att använda sig av uppgifter om produkter inom samma generella kategori. Sökandens huvudsakliga argument – att sökanden hade kunnat bedöma huruvida de aktuella uppgifterna faktiskt avsåg produkter inom samma generella kategori om företaget haft tillgång till dessa – som sökanden anger i skrivelsen av den 18 juli 2006, och som sökanden åter tar upp under förhandlingen, kan inte godtas.
- 81 Sökandens argument att den omständigheten att sökanden inte underrättats om de uppgifter som kommissionen grundat sina beräkningar på utgör ett åsidosättande av sökandens rätt till försvar, kan för övrigt inte heller godtas. Det kan konstateras, utan att det är nödvändigt att pröva huruvida uppgifterna är sekretessbelagda, vilket rådet anfört, att dessa uppgifter inte var nödvändiga för att sökanden skulle kunna utöva sin rätt till försvar. Sökanden föreslog nämligen själv för kommissionen – inom ramen för sin alternativa beräkning av normalvärdet, vilken framgår av skrivelsen av den 18 juli 2006 och som enligt sökanden medför att någon dumpningsmarginal inte ska fastställas för sökandens del – genomsnittsbelopp för försäljnings- och administrationskostnaderna, andra allmänna kostnader samt vinsten på grundval av uppgifter som den ansåg vara skäliga och aktuella.
- 82 I vilket fall som helst fanns det inget som hindrade sökanden från att lämna synpunkter till kommissionen på skrivelsen av den 22 augusti 2006. Sökandens argument att företaget hade kunnat försöka få tillgång till uppgifter med hjälp av vilka det hade kunnat få reda på skälen till att vinstmarginalerna i dessa sektorer var högre än dem i skoindustrin, om sökanden hade underrättats om valet av de sektorer som hade tagits i beaktande i ett tidigare skede av förfarandet, kan inte godtas. Sökanden har nämligen inte till tribunalen ingett någon bevisning till styrkande av att företaget hade börjat vidta åtgärder för att få tillgång till erforderliga uppgifter efter mottagandet av kommissionens skrivelse av den 22 augusti 2006.
- 83 Mot denna bakgrund har inte sökandens rätt till försvar åsidosatts.

84 Talan kan således inte vinna bifall såvitt avser den första grunden.

Den andra grunden: Åsidosättande av artikel 3 i grundförordningen

Parternas argument

85 Sökanden har påpekat att kommissionen beräknade en individuell skademarginal på grundval av sökandens export till den gemensamma marknaden. När rådet fastställde sökandens exportpris i syfte att beräkna skadan tog det inte, i den angripna förordningen, hänsyn till att sökanden sålde sina produkter till oberoende handelsföretag som agerade som mellanhand mellan de kinesiska tillverkarna och distributionsföretagen på den europeiska marknaden. Av denna underlåtenhet följer att exportpriset blev lägre än det faktiska priset, och följaktligen att en artificiell och för hög prisunderskridandemarginal (och således skada) fastställdes.

86 Enligt sökanden står de oberoende handelsföretagen, såsom företaget Pagoda – ett företag som fungerar som mellanhand vid omfattande försäljningsvolymerna till den gemensamma marknaden för andra kinesiska och vietnamesiska tillverkare av skor och som samarbetar med sökanden vid dess försäljning till andra marknader – för en betydande del av kostnaden för tillverkning och saluföring, bland annat för marknadsföring, organisation av exporten samt forskning och utveckling. Dessa kostnader och handelsföretagens vinstmarginaler borde ha tagits i beaktande vid fastställandet av priset cif vid gemenskapens gräns, och således vid beräkningen av prisunderskridandet och skadan till följd av sökandens export.

87 Trots den omständigheten att kommissionen kände till handelsföretagens roll och sifferuppgifterna avseende deras vinstmarginaler, sifferuppgifter vars tillförlitlighet inte har bestridits, underlät kommissionen att uppfylla sin skyldighet att göra en objektiv bedömning av samtliga relevanta omständigheter vid fastställande av skada i enlighet

med artikel 3 i grundförordningen och artikel 3 i avtal om tillämpning av artikel VI i Allmänna tull- och handelsavtalet 1994 (GATT 1994) (EGT L 336, s. 103; svensk specialutgåva, område, 11, volym 38, s. 105), i bilaga 1 A till avtal om upprättande av Världshandelsorganisationen (WTO) (EGT L 336, 1994, s. 3; svensk specialutgåva, område 11, volym 38, s. 5). Såsom sökanden påstod under det administrativa förfarandet är det nämligen fel att vid skadeberäkningen tillämpa ett exportpris som grundar sig i priset fob Hongkong, utan att lägga till relevanta kostnader för att fastställa priset cif vid gemenskapens gräns. Den omständigheten att det endast var försäkrings- och transportkostnaderna som lades till priset fob Hongkong leder till ett exportpris som är lägre än det faktiska priset, en omständighet som även den leder till att en för hög prisunderskridandemarginal fastställts.

⁸⁸ I förevarande fall vidhöll kommissionen, utan att motivera sin bedömning, att det inte var nödvändigt att beakta handelsföretagens marginaler, eftersom uppgifterna om normalvärdet i Brasilien (se punkt 14 ovan) hade justerats ner för att de kostnadsposter som marginalen avsåg att täcka (till exempel forskning och utveckling, marknadsföring) drogs av. Kommissionen gav emellertid ingen närmare förklaring till vilka de specifika kostnadsposterna i fråga var, och förklarade inte heller på vilket sätt uppgifterna om normalvärdet i Brasilien var relevanta vid beräkningen av prisunderskridandet för sökanden, som beviljades marknadsekonomisk status och som följaktligen inte berördes av uppgifterna från detta land. Rådets justering med 9,3 procent av exportpriset för utgifter för forskning och utveckling var, såsom sökanden påstod vid det administrativa förfarandet, lägre än den vinstmarginal om 38 procent som Novi haft, vilket är det handelsföretag som befordrar sökandens tillverkning till den europeiska marknaden. Denna justering syftar inte heller till att ta hänsyn till de mellanliggande handelsföretagens roll.

⁸⁹ Genom att inte ta hänsyn till dels samtliga kostnader som uppkommit mellan sökandens pris fob och fram till gemenskapens gräns, dels till vinstmarginalerna för de oberoende handelsföretagen, såsom Pagoda, har kommissionen således gjort en felaktig beräkning av sökandens prisunderskridandemarginal. En korrekt beräkning skulle ha lett till att en lägre antidumpningstull infördes, eller ingen tull alls. Den omständigheten att de europeiska tillverkarna inte använder sig av andra företag för bland annat modellutveckling, kvalitetskontroller, förhandling om pris, logistik, kan inte motivera

att det inte tagits hänsyn till de kostnader sökanden haft för att beräkna priset cif vid gemenskapens gräns för sina produkter. Det är nämligen endast med hänvisning till priset cif som det kan bedömas om det är fråga om ett prisunderskridande.

- 90 Rådets invändning om rättegångshinder mot denna grund (se punkterna 91 och 92 nedan) kan inte bifallas, eftersom den grundar sig på påståenden som inte går att styrka då kommissionen inte gjort en ny beräkning. Den relevanta frågan är huruvida den omständigheten att ytterligare en marginal för handelsföretaget läggs till på ungefär 38 procent av sökandens pris cif vid gemenskapens gräns, leder till en skademarginal som är lägre än sökandens dumpningsmarginal, vilket skulle vara möjligt. I motsats till vad rådet föreslagit vad gäller denna grund (se punkt 92 nedan), uppfyller dessutom ansökan de erforderliga formkraven enligt artikel 44 i förstainstansrättens rättegångsregler.
- 91 Rådet har erinrat om att i enlighet med regeln om lägsta tull (se punkt 41 ovan), fastställdes tullnivån med avseende på sökanden på grundval av dess dumpningsmarginal (9,7 procent), som var lägre än den erforderliga nivån för undanröjande av skada (16,5 procent). Den andra grunden kan följaktligen påverka den angripna förordningens giltighet endast om det visas att nivån för undanröjande av skada borde vara lägre än sökandens dumpningsmarginal. Även om Novis vinstmarginal tas i beaktande uppgår emellertid prisunderskridandemarginalerna och skadan till 28 procent respektive 20 procent för sökanden. Grunden saknar följaktligen verkan och kan inte tas upp till sakprövning.
- 92 Rådet har även gjort gällande, vad beträffar den andra grunden, att ansökan inte uppfyller formkraven i artikel 44 i rättegångsreglerna. Sökanden har nämligen inte redogjort för vilka omständigheter som dess argumentation bygger på. Sökanden har inte heller förklarat på vilket sätt institutionerna handlat rättsstridigt, utan begränsar sig till en rad ostyrkta påståenden. Det är således fråga om en grund som inte kan tas upp till sakprövning.

- 93 Rådet har för övrigt gjort gällande att denna grund inte kan leda till bifall för talan.

Tribunalens bedömning

- 94 Det ska inledningsvis erinras om att regeln om lägsta tull får till följd att en tillverkare, för vilken det införts antidumpningstull, inte kan bestrida denna tull med motiveringen att en för hög skademarginal fastställts vid undersökningen för det fall att tullnivån fastställts till nivån för dumpningsmarginalen, när dumpningsmarginalen är lägre än såväl den skademarginal som fastställts på felaktigt sätt som den faktiska skademarginalen (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 5 oktober 1988 i mål 250/85, Brother Industries mot rådet, REG 1988, s. 5683, punkt 24).
- 95 Det framgår av kommissionens skrivelse av den 10 juli 2006, och särskilt av den bilaga som avser beräkningen av skada, att i förevarande mål uppgick prisunderskridandet för den modell som sökanden exporterat till den gemensamma marknaden till 32,3 procent, medan målprisunderskridandemarginalen uppgick till 66 procent. Sökanden har varken bestridit metoden eller de sifferuppgifter som använts vid denna beräkning.
- 96 Det framgår dessutom av redogörelserna i avsnitt III i sökandens skrivelse av den 18 juli 2006 att handelsföretagen, genom vilka de kinesiska tillverkarna befordrar sin tillverkning till den europeiska marknaden, haft en vinstmarginal på 25–38 procent. Enligt sökanden borde denna marginal ha lagts till dess pris cif vid gemenskapens gräns, vilket skulle ha minskat skillnaden mellan detta pris och gemenskapsindustrins priser, och följaktligen prisunderskridandemarginalen.
- 97 Det följer emellertid av rådets beräkningar i den handling som fogats till dupliken, att även om rådet hade höjt sökandens pris cif vid gemenskapens gräns med den vinstmarginal om 38 procent som Novi påstås ha haft, skulle målprisunderskridandemarginalen

ha fastställts till 20,05 procent med hänsyn tagen till de importerade kvantiteter som inte vållade betydande skada, det vill säga till en nivå som överstiger sökandens dumpningsmarginal på grundval av vilken den slutliga tullen fastställts (9,7 procent, se punkt 41 ovan). Även om det tas hänsyn till den alternativa beräkning som sökanden redogjort för i samband med sitt svar på tribunalens skriftliga frågor, enligt vilken ytterligare en justering med 38 procent skulle göras efter justering med 17,30 procent för bland annat tull, forskning och utveckling, uppgår den målprisunderskridande-marginal som således fastställts till 15,32 procent, det vill säga till en högre nivå än nivån för undanröjande av skada.

- 98 Det följer härav att talan inte kan vinna bifall såvitt avser den andra grunden, då den saknar verkan.

Den tredje grunden: Åsidosättande av artikel 20 i grundförordningen, åsidosättande av rätten till försvar samt bristande motivering

Parternas argument

- 99 Sökanden har gjort gällande att institutionerna varken underrättade den på lämpligt sätt om den nya bedömningen av de faktiska omständigheterna avseende den skada som vållats gemenskapsindustrin, eller gav den möjlighet att lämna synpunkter på den nya bedömningen av den slutgiltiga tullens utformning (se punkterna 29 och 30 ovan). Kommissionen gav inte heller tillräckliga förklaringar till varför den ändrat sin bedömning eller till att andra uppgifter än de som fanns i det första förslaget användes.

- 100 I den slutliga upplysningshandlingen av den 7 juli 2006 angav kommissionen att import av 140 miljoner par skor per år inte hade skadlig verkan på gemenskapsindustrin.

I handlingen med kompletterande slutliga upplysningar av den 28 juli 2006 sänkte emellertid kommissionen denna siffra till 41,5 miljoner par skor, utan att ange skälen för denna förändring, som hade den märkliga effekten att värdet på de tullar som införts för Kina och Vietnam kastades om genom att referensåren manipulerades. Det ekonomiska syftet bakom de kvoter som infördes genom ett system med fördröjda tullar var att bemöta det tryck som följde av importvolymerna som likväl inte ansågs följa av otillbörliga metoder, medan antidumpningsåtgärderna vidtagits på grund av otillbörlig dumpning. Med hänsyn till dessa skillnader var den frist på fem dagar som kommissionen gav sökandena för att lämna synpunkter på det nya förslaget otillräcklig, vilket sökandena framförde kritik mot under det administrativa förfarandet.

- 101 I den angripna förordningen, i vilken det i skäl 301 anges att kommissionen har följt det sista förslaget, saknas en tillräcklig motivering till denna divergens. Skälen till att denna nya metod tillämpats anges inte heller. I stället begränsar sig skäl 301 i den angripna förordningen till att återge lydelsen i punkt 280 i handlingen med kompletterande slutliga upplysningar, som inte innehåller vidare information. I handlingen med ytterliga slutliga upplysningar anges inte heller vilka sifferuppgifter eller beräkningar som ligger till grund för den metod som beskrivs i skäl 301 i den angripna förordningen. Handlingen med ytterligare slutliga upplysningar anger heller inte skälen till valet av andra år, värden och volymer än de som användes i det första förslaget. Institutionerna åsidosatte dessutom artikel 20 i grundförordningen, enligt vilken det krävs att uppgifter om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka kommissionen avser att föreslå provisoriska åtgärder lämnas ut. Bedömningen av de faktiska omständigheter som ligger till grund för kommissionens nya tillvägagångssätt har nämligen varken förklarats eller styrkts.

- 102 Kommissionen åsidosatte dessutom sökandens rätt till försvar, eftersom den inte gav sökanden tillfälle att på ett lämpligt sätt göra gällande sin inställning till ett antal viktiga frågor, såsom huruvida det nya förslaget är rimligt, exaktheten och relevansen av de omständigheter som har åberopats, beräkningarna och de omständigheter som kommissionen har framfört till stöd för sin slutsats om dumpning och den skada som

vållats gemenskapsindustrin. De två systemen kännetecknas av fundamentala skillnader vad avser den bedömning av de faktiska omständigheter som de grundar sig på. Dessa olikheter ger upphov till konsekvenser för de kinesiska och vietnamesiska producenterna som skiljer sig radikalt åt, utan att kommissionen för den skull har förklarat hur den kommit fram till detta resultat eller gett de berörda parterna tillfälle att utöva sin rätt till försvar.

103 Rådets försök att förringa skillnaderna mellan de två förslagen, genom att framhålla att det system som antogs beaktade att endast importvolymen över vissa tröskelvärden vållar skada, medför att antidumpningstullar införs på import som inte vållar skada, vilket strider mot artikel 1.1 i grundförordningen. Den omständigheten att sökandena kunde lämna synpunkter på detta system inom en kortare tidsfrist än de tio dagar som föreskrivs i artikel 20.5 i grundförordningen, kan för övrigt varken användas mot sökanden eller avhjälpa att informationen från kommissionen varit bristfällig. Frågan huruvida den tidsfrist som kommissionen beviljade var tillräcklig med avseende på sökandens rätt till försvar ska bedömas med hänsyn till omfattningen av förändringen av den metod som kommissionen antagit, och till att uppgifter och förklaringar saknas rörande den nya rättsliga bedömningen och den nya bedömningen av de faktiska omständigheterna. Sökanden har i detta hänseende gjort gällande att den omständigheten att den har kunnat lämna synpunkter är av begränsat värde och innebär inte att kraven i artikel 20 i grundförordningen, de allmänna gemenskapsrättsliga principerna eller WTO-rätten är uppfyllda, eftersom institutionerna inte gav någon lämplig förklaring till metoden och den bedömning som de gjort av omständigheterna. Dessutom antog kommissionen själv en mycket snäv tidsplan, vilket medfört att det inte varit möjligt att förlänga den frist som beviljats för att lämna synpunkter på handlingen med ytterligare upplysningar. De diskussioner som varade flera månader handlade vidare om systemet med fördröjda tullar och inte om det system som slutligen antogs.

104 Sökanden har framhållit att den till följd av bristerna i handlingen med kompletterande slutliga upplysningar och den otillräckliga frist som den beviljats, varken hade möjlighet att till kommissionen framföra skälen till att det föreslagna tillvägagångssättet var

olämpligt och orimligt, eller att lämna synpunkter på den metod och de sifferuppgifter som ligger till grund för förslaget i denna handling.

105 Sökanden har slutligen gjort gällande att om den hade haft möjlighet att på ett tillfredsställande sätt lämna synpunkter på handlingen med kompletterande slutliga upplysningar så hade sökanden för det första anført att det föreslagna systemet utgjorde ett åsidosättande av artikel 1.1 i grundförordningen, eftersom det leder till att antidumpningstullar införs på import som inte vållar skada. För det andra borde en individuell skademarginal ha beräknats för sökanden. För det tredje är kommissionens senaste förslag orimligt och oproportionerligt, eftersom den ändrade bedömningen av de faktiska omständigheterna, som varken har förklarats eller styrkts, fick den märklige effekten att de tullar som följde av antidumpningsåtgärderna kastades om mellan Kina och Vietnam.

106 Rådet har, med stöd av kommissionen och CEC, bestridit sökandens argument.

Tribunalens bedömning

107 Genom den fjärde grunden har sökanden för det första gjort gällande att institutionerna åsidosatte artikel 20 i grundförordningen, eftersom kommissionen dels inte underrättade sökanden om de uppgifter på vilka den hade baserat sina beräkningar i handlingen med kompletterande slutliga upplysningar, dels inte gav sökanden en tillräcklig tidsfrist, i enlighet med punkt 5 i samma artikel, för att inkomma med fullständiga synpunkter på kommissionens nya tillvägagångssätt.

108 Sökanden har för det andra gjort gällande att institutionerna inte, i vare sig den slutliga upplysningshandlingen, handlingen med kompletterande slutliga upplysningar eller den angripna förordningen, redogjort för de skäl som motiverar den metod som

tillämpats för att ta hänsyn till importvolymen som inte vållar skada och som består i att minska skademarginalen i stället för att befria import som inte är skadlig från antidumpningstullar. Dessa omständigheter innebär att sökandenas rätt till försvar har åsidosatts och att det är fråga om en bristande motivering.

- 109 I artikel 20 i grundförordningen föreskrivs villkoren för utövandet av den rätt att höras som berörda parter, särskilt exportörerna, har, vilket utgör en grundläggande rättighet inom gemenskapsrättsordningen och innefattar rätten att ta del av de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka man rekommenderar att slutgiltiga åtgärder införs (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 27 juni 1991 i mål C-49/88, Al-Jubail Fertilizer mot rådet, REG 1991, s. I-3187, punkt 15, och förstainstansrättens dom av den 19 november 1998 i mål T-147/97, Champion Stationery m.fl. mot rådet, REG 1998, s. II-4137, punkt 55).
- 110 Sökandens argument avseende att artikel 20 i grundförordningen har åsidosatts ska mot denna bakgrund tolkas så att sökanden gör gällande att dess rätt till försvar åsidosatts, såsom den föreskrivs i gemenskapens rättsordning, inbegripet denna bestämmelse (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 21 november 2002 i mål T-88/98, Kundan och Tata mot rådet, REG 2002, s. II-4897, punkt 131).
- 111 De företag som berörs av en undersökning som föregår antagandet av en antidumpningsförordning ska ha getts tillfälle att under det administrativa förfarandet framföra sina synpunkter på huruvida de påstådda omständigheterna och förhållandena verkligen föreligger och är relevanta och på den bevisning som enligt kommissionen styrker dess bedömning avseende att det har förekommit dumpning och att denna har orsakat skada (domstolens dom i det ovan i punkt 109 nämnda målet Al-Jubail Fertilizer mot rådet, punkt 17, domstolens dom av den 3 oktober 2000 i mål C-458/98 P, Industrie des poudres sphériques mot rådet, REG 2000, s. I-8147, punkt 99, förstainstansrättens dom i det ovan i punkt 109 nämnda målet Champion Stationery m.fl.

mot rådet, punkt 55, och förstainstansrättens dom i det ovan i punkt 110 nämnda målet Kundan och Tata mot rådet, punkt 132).

- 112 Den omständigheten att den slutgiltiga informationen är ofullständig innebär även att en förordning om införande av slutgiltiga antidumpningstullar är ogiltig om, på grund av denna ofullständighet, de berörda parterna inte kan tillvarata sina intressen på ett tillfredsställande sätt. Så är särskilt fallet om underlåtenheten avser omständigheter och överväganden som skiljer sig från de som legat till grund för de preliminära åtgärderna, till vilka särskild hänsyn måste tas i den slutgiltiga informationen enligt artikel 20.2 i grundförordningen. Så är även fallet, av samma skäl, om underlåtenheten avser andra omständigheter och överväganden än dem som ligger till grund för ett beslut fattat av kommissionen eller rådet efter det att den slutliga upplysningshandlingen lämnats ut, enligt artikel 20.4 sista meningen i grundförordningen.
- 113 Såsom har redovisats i punkterna 23–25 ovan har kommissionen i förevarande fall, i den slutliga upplysningshandlingen, först förordnat ett system med fördröjda tullar grundat på att det endast var import överskridande 140 miljoner par skor per år som vållade skada enligt artikel 3 i grundförordningen. Denna bedömning grundade sig på det system med kvantitativa kvoter som upphörde att gälla den 1 januari 2005, och som skulle ha hindrat en sådan skada, samt på en beräkning av de kvantiteter som importerades från Kina under år 2005. Enligt detta förslag skulle en slutlig antidumpningstull införas på import från Kina som översteg 140 miljoner par skor per år. Denna tull fastställdes i överensstämmelse med målprisunderskridandemarginalen, vilken i förevarande fall uppgick till 23 procent.
- 114 Såsom har redovisats i punkterna 28 och 29 ovan ändrade kommissionen, inom ramen för handlingen med kompletterande slutliga upplysningar, sitt förslag beträffande utformningen av de tullar som var nödvändiga för att undanröja skada. Detta nya tillvägagångssätt grundades även det på att det var fråga om en importvolym som

inte vållade skada enligt artikel 3 i grundförordningen. Enligt handlingen med kompletterande slutliga upplysningar skiljde sig emellertid både sättet att beräkna den importvolym som inte var skadlig och inverkan av denna import på utformningen av de slutliga antidumpningstullar som föreslagits från dem i den slutliga upplysningshandling.

- 115 Kommissionen erinrade särskilt i handlingen med kompletterande slutliga upplysningar om att målprisunderskridandemarginalen för import från Kina uppgick till 23 procent. Kommissionen fastställde vidare att importvolymen från detta land under undersökningsperioden utgjorde 38 procent av importen från de två länder som var föremål för åtgärderna. Denna procentandel av den totala importen från Kina och Vietnam under år 2003 (109 miljoner par skor) motsvarade ungefär 41,5 miljoner par skor – en volym som inte ansågs skadlig för gemenskapsindustrin. Kommissionen uppskattade därutöver att denna volym motsvarade 28,26 procent av importen från Kina under år 2005. Slutligen sänkte kommissionen den skademarginal som först fastställdes (23 procent) till 28,26 procent, vilket resulterade i en ”vägd” skademarginal om 16,5 procent.
- 116 Det följer av det anförda att skillnaderna mellan den metod som redovisats i den slutliga upplysningshandling och metoden i handlingen med kompletterande slutliga upplysningar är de följande. För det första fastställde kommissionen, i stället för att fastställa den årliga importvolym från Kina för år 2005 som inte var skadlig, denna årliga volym genom att multiplicera de 109 miljoner par skor som importerades under år 2003 med 38 procent. Det rör sig om den procentandel som importen från detta land utgjorde av all import från dessa två länder under undersökningsperioden. För det andra valde kommissionen att ta hänsyn till den årliga volym som inte ansågs vara skadlig i punkterna 278–280 i handlingen med kompletterande slutliga upplysningar, genom att sänka nivån för undanröjande av skada och påföra antidumpningstullar från och med det första importerade paret, i stället för att undanta denna volym från antidumpningstull.

- 117 Den omständigheten att kommissionen ändrade sin bedömning till följd av de synpunkter som de berörda parterna lämnade på den slutliga upplysningshandlingen utgör inte i sig ett åsidosättande av rätten till försvar. Det följer nämligen av artikel 20.4 sista meningen i grundförordningen att den slutliga upplysningshandlingen inte inverkar på något beslut som kommissionen eller rådet därefter kan komma att fatta. Denna bestämmelse medför endast en skyldighet för kommissionen att så snart som möjligt informera om de omständigheter och överväganden som skiljer sig från dem som stödjer kommissionens inledande tillvägagångssätt enligt den slutliga upplysningshandlingen. Det är nämligen genom denna redogörelse som de berörda parterna kan förstå skälen till att institutionerna har ändrat uppfattning.
- 118 I syfte att avgöra om kommissionen har iakttagit sökandenas rättigheter, som följer av artikel 20.4 sista meningen i grundförordningen, ska följaktligen kontrolleras om kommissionen underrättade sökandena om de omständigheter och överväganden som den lagt till grund för den nya bedömningen av skadan och utformningen av de åtgärder som är erforderliga för att undanröja den, i den utsträckning som dessa skiljer sig från dem som kommissionen redogjort för i den slutliga upplysningshandlingen (se punkt 112 ovan).
- 119 Kommissionen anförde i handlingen med kompletterande slutliga upplysningar att dess nya förslag innebär att det inte behöver göras skillnad mellan de olika kategorierna av importörer.
- 120 Vad vidare avser de uppgifter på grundval av vilka kommissionen justerade skademarginalen från 23 till 16,5 procent har sökanden felaktigt påstått att den inte har fått tillgång till dessa uppgifter. Den metod som beskrivs i punkt 115 ovan beträffande justeringen av skademarginalen med beaktande av att en viss importvolym inte är skadlig finns nämligen angiven i handlingen med kompletterande slutliga upplysningar. Det är riktigt att denna handling inte innehåller upplysningar om den exakta importvolymen från Kina under år 2005, med hjälp av vilka det skulle vara möjligt att kontrollera att procentsatsen 28,26 procent stämmer överens med verkligheten. Det följer inte desto mindre härav, med hänsyn till att de 41,5 miljoner paren skor enligt

kommissionen motsvarar 28,26 procent av den totala importen från Kina år 2005, att denna import uppgår till 146,85 miljoner par skor. Denna beräkning har för övrigt återgetts av sökanden själv i dess e-brev av den 2 augusti 2006 (se punkt 31 ovan).

- 121 Det följer av det ovan anförda att kommissionen har underrättat sökanden om skälen till att den valde att beräkna skademarginalen genom att ta hänsyn till en importvolym som inte är skadlig. Kommissionen har även redovisat alla de sifferuppgifter som den bedömde vara relevanta i detta sammanhang, varför sökandens rätt till försvar inte har åsidosatts i detta avseende.
- 122 Det ska även framhållas att den grund som sökanden åberopat i ansökan avser ett åsidosättande av principen om rätt till försvar och inte åsidosättande av artikel 1.1 i grundförordningen. Av detta följer att frågan huruvida det system som antogs genom den angripna förordningen är förenligt med artikel 1.1 i grundförordningen, eftersom det härigenom införs antidumpningstullar på import som understiger tröskeln per år för import som inte anses vara skadlig, inte som sådan har underställts tribunalens prövning.
- 123 Parterna är eniga om att den förelagda tidsfristen löpte ut den 2 augusti 2006.
- 124 Genom att ge sökandena en tidsfrist som var kortare än tio dagar för att lämna synpunkter på handlingen med kompletterande slutliga upplysningar åsidosatte kommissionen artikel 20.5 i grundförordningen (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 109 nämnda målet *Champion Stationery m.fl. mot rådet*, punkt 80). Denna omständighet är emellertid inte i sig tillräcklig för att den angripna förordningen ska ogiltigförklaras. Det krävs nämligen dessutom att den omständigheten att sökanden beviljades en kortare tidsfrist än den föreskrivna på ett konkret sätt har påverkat sökandenas rätt till försvar inom ramen för ifrågavarande förfarande (se

förstainstansrättens dom av den 28 oktober 2004 i mål T-35/01, Shanghai Teraoka Electronic mot rådet, REG 2004, s. II-3661, punkt 331).

125 I sitt e-brev av den 2 augusti 2006 erinrade sökanden om kommissionens beräkningar och om att den hade redovisat en alternativ beräkning som skulle ha lett till ett annat resultat som enligt sökanden är skäligt. Följaktligen har sökandena förstått kommissionens resonemang och har även föreslagit ett annat tillvägagångssätt, utan att begära en förlängning av den förelagda fristen. Mot denna bakgrund har sökanden haft möjlighet att göra gällande sina synpunkter på ändamålsenligt sätt.

126 Av det ovan anförda följer att sökandens rätt till försvar inte har åsidosatts.

127 Av samma skäl kan sökandens argument, att den metod som tillämpades för att beräkna nivån för undanröjande av skada har motiverats bristfälligt, inte godtas. Motiveringen till den angripna förordningen ska nämligen bland annat bedömas med hänsyn till de upplysningar som lämnats till sökanden och till de synpunkter sökanden inkommit med under det administrativa förfarandet (förstainstansrättens dom av den 15 december 1999 i de förenade målen T-33/98 och T-34/98, Petrotub och Republica mot rådet, REG 1999, s. II-3837, punkt 107).

128 Som anges i punkt 40 ovan, innehåller skälen 296–301 i den angripna förordningen den bedömning som i förevarande fall föranledde rådet att anta det system som slutligen har genomförts. Med hänsyn till att kommissionen underrättade sökanden om det resonemang som den har följt för att beräkna skademarginalen, genom att ta hänsyn till en importvolym som inte var skadlig, och till att kommissionen redovisade för

sökanden de sifferuppgifter som den ansåg vara relevanta i detta avseende (se punkterna 119–121 ovan), är den angripna förordningen följaktligen tillräckligt motiverad.

129 Talan kan således inte vinna bifall såvitt avser den tredje grunden.

Den fjärde grunden: Felaktig rättstillämpning och uppenbart oriktig bedömning beträffande skadan för gemenskapsindustrin

Parternas argument

130 Sökanden anser att beslutet om skada inte är grundat på en tillräckligt lång period av normal import, och att det följaktligen inte grundar sig på tillförlitliga och objektiva uppgifter. Med hänsyn till att undersökningsperioden sträcker sig över perioden från den 1 april 2004 till den 31 mars 2005 blev kommissionen övertygad om att ökningen av importen efter det att systemet med kvoter upphörde att gälla vållade särskilt påtaglig skada för gemenskapsindustrin, genom att endast beakta en period om tre månader, nämligen det första kvartalet under år 2005. De tecken som tydligt visar att det uppkommit en väsentlig skada under år 2004, vilka kommissionen hänvisar till i punkt 277 under det nya avsnittet H i handlingen med kompletterande slutliga upplysningar, innebär inte att en väsentlig skada faktiskt vållats gemenskapsindustrin under år 2004. Frånvaron av väsentlig skada under år 2004 stöds av den omständigheten att ökningen av importen för detta år hade avtagit jämfört med år 2003 samt bekräftas i punkt 285 i den slutliga upplysningshandling. I motsats till vad rådet har gjort gällande har systemet med kvantitativa kvoter inte till syfte att skydda mot dumpad import. Bedömningen av skadeaspekterna för år 2003 är inte heller relevanta,

eftersom det inte förekom någon skadevållande dumpning under denna period, vilket kommissionen medgett.

- ¹³¹ Emellertid utgjorde de tre första månaderna av år 2005 den inledande perioden för öppnande av en marknad som under mer än tolv år varit föremål för ett strikt system med kvantitativa kvoter. Såsom kommissionen påpekade i den slutliga upplysningshandlingen har den period som följde efter det att systemet med kvoter upphörde att gälla förvanskats till följd av förväntningar knutna till borttagandet av kvoterna. Den angripna förordningen grundar sig därför på uppgifter hänförliga till en kort period från vilken tillförlitliga uppgifter inte kan härledas på grund av borttagandet av kvoterna. Det följer härav att kommissionen har åsidosatt artikel 3.2 i grundförordningen.
- ¹³² Rådet har, med stöd av kommissionen och CEC, bestridit sökandens argument.

Tribunalens bedömning

- ¹³³ Det ska inledningsvis erinras om att införandet av antidumpningstullar inte utgör en påföljd för tidigare uppträdande utan är en säkerhets- och skyddsåtgärd mot otillbörlig konkurrens till följd av dumpning. Det är därför nödvändigt att undersökningen utförs på grundval av så aktuella uppgifter som möjligt i syfte att kunna fastställa antidumpningstullar som är ägnade att skydda gemenskapsindustrin mot dumpning (domen i det ovan i punkt 111 nämnda målet *Industrie des poudres sphériques* mot rådet, punkterna 91 och 92, och förstainstansrättens dom av den 14 november 2006 i mål T-138/02, *Nanjing Metalink* mot rådet, REG 2006, s. II-4347, punkt 60).
- ¹³⁴ När institutionerna konstaterar en importökning av en produkt, som dessförinnan varit föremål för kvantitativa kvoter, efter det att dessa restriktioner tagits bort, kan

de ta hänsyn till denna ökning när de bedömer den skada som vållats gemenskapsindustrin.

- 135 Sålunda har rådet påpekat att vidare kommissionens bedömning i punkt 283 i den slutliga upplysningshandlingen, enligt vilken importvolymen ökade efter det att systemet med kvoter upphörde att gälla, inte att institutionerna grundade sin slutsats om att skada uppkommit endast på denna kvantitativa omständighet.
- 136 Som slutligen följer av skälen 162, 168–170, 187–206 och 216–240 i den angripna förordningen tog institutionerna hänsyn till flera aspekter rörande skada och orsaks-samband, vilka inte endast avsåg de sista tre månaderna av undersökningsperioden, utan även skadeundersökningsperioden.
- 137 Det följer härav att talan inte kan vinna bifall såvitt avser den fjärde grunden.
- 138 Mot denna bakgrund ska talan ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

- 139 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Rådet har yrkat att sökanden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökanden har tappat målet, ska rådets yrkande bifallas.

- ¹⁴⁰ Enligt artikel 87.4 i rättegångsreglerna ska kommissionen och CEC bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen)

följande:

1) Talan ogillas.

2) Foshan City Nanhai Golden Step Industrial Co. Ltd ska bära sin rättegångskostnad och ersätta Europeiska unionens råds rättegångskostnad.

3) Europeiska kommissionen och Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) ska bära sina rättegångskostnader.

Martins Ribeiro

Papasavvas

Dittrich

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 4 mars 2010.

Underskrifter

Innehållsförteckning

Tillämpliga bestämmelser	II - 886
Bakgrund till tvisten och den angripna förordningen	II - 892
Förfarandet och parternas yrkanden	II - 901
Rättslig bedömning	II - 904
Den första grunden: Åsidosättande av artikel 2.6 c i grundförordningen samt åsidosättande av rätten till försvar vid beräkningen av dumpningsmarginalen	II - 905
Parternas argument	II - 905
Tribunalens bedömning	II - 907
— Huruvida artikel 2.6 c i grundförordningen har åsidosatts	II - 907
— Det påstådda åsidosättandet av rätten till försvar	II - 910
Den andra grunden: Åsidosättande av artikel 3 i grundförordningen	II - 913
Parternas argument	II - 913
Tribunalens bedömning	II - 916
Den tredje grunden: Åsidosättande av artikel 20 i grundförordningen, åsidosättande av rätten till försvar samt bristande motivering	II - 917
Parternas argument	II - 917
Tribunalens bedömning	II - 920
Den fjärde grunden: Felaktig rättstillämpning och uppenbart oriktig bedömning beträffande skadan för gemenskapsindustrin	II - 927
Parternas argument	II - 927
Tribunalens bedömning	II - 928
Rättegångskostnader	II - 929